

CERCULI

Foaia Partidului Național-Tărănesc din Vâlcea

Apare odată pe lună
sub conducerea unui comitet

Abonamentul anual lei 60

Redacția și Ad-ția, la Clubul Partidului
Strada Știrbei Vodă, No. 2, R.-Vâlcea

Statul țărănesc

Partidul național-țărănesc urmărește să realizeze o nouă întocmire a statului nostru. Viitoarei întocmiri i-a dat denumirea de „stat țărănesc”. Multă lume nu știe cum va fi statul țărănesc și adversarii partidului național-țărănesc răspândesc în jurul acestei formule tot felul de povești tendențioase. Se spune de adversari: „Statul țărănesc înseamnă sărăcirea orașenilor, înhămarea lor la munci manuale, transformarea orașelor în sate, țărani suiți în capul orașenilor”. Și minciunile acestea au ca scop să ridice pe orașeni contra partidului național-țărănesc.

D-l I. Mihalache a spulberat aceste povești arătând în câteva cuvântări și prin programul partidului, ce înțelege prin „stat țărănesc”. Vom extrage în această foaie câteva din declarațiile D-lui Mihalache și părți din programul partidului, spre a pune în curent pe cititorii noștri cu ideea „Statului țărănesc”.

În conferința ținută la Chișinău, d-l I. Mihalache, după ce constată că statul liberal s'a ocupat cu dezvoltarea industriei parazitare și a comerțului, ignorând agricultura și interesele țăranilor — afirmă că a sosit vremea când trebuie să ridicăm țărănimea la un nivel de cultură, moralitate și bună stare mult superior celui actual. „Vrem să ridicăm nivelul sătenilor la nivelul orașenilor. Nu va fi luptă între sat și oraș. Orașele sunt centre de schimb și cultură, dar atâta timp cât săteanul e sărac, el nu are ce să schimbe la oraș, nici nu vine să se cultive. Săteni săraci înseamnă: școli goale, medici fără clienți, negustori falși, fabrici închise, funcționari neplătiți. Dacă vom avea agricultori bogați, vom avea și industrie prosperă, căci industria noastră nu poate avea de bușeuri în afară, ci înăuntru. Pe bună starea țaranului se reazimă, deci, prosperitatea statului.

Pe terenul economic, vom dezvolta și perfecționa producția agricolă prin cooperație și tot prin cooperație vom reglementa creditul țărănesc și desfacerea produselor agricole standardizate, cu maximum de profit.

În cooperație se respectă proprietatea individuală dar sufletul individului se transformă în spirit solidarist-cooperatist.

În *Industrie* se va respecta libertatea inițiativei individuale, unde nu se cer sacrificii din partea statului; dar industria care cere sacrificii, va fi reglementată astfel: muncitori români, materie primă din țară, echilibru de prețuri cu produsele agricole și cu puterea de cumpărare a salariilor. Paralel se va dezvolta industria de stat și se va pune în serviciul intereselor naționale.

În materie de demografie vom ridica, prin școli superioare țărănești, cultura maselor la un nivel cu mult superior celui actual. Ridicând conștiința economică, se vor rezolva multe probleme economice. Vom acorda o grijă deosebită sănătății și igienei satelor.

Vom aplica descentralizarea administrativă și vom face o gospodărie ferită de politicianism, cu oameni de perfectă moralitate.

Justiția va fi adaptată nevoilor satelor.

Armata va avea mai puțini comandanți și mai multe muniții. Vom introduce principiul națiunii armate.

Bisericii îi vom da locul ce i se cuvine pentru a colabora la opera de luminare a norodului.

Toate acestea trebuie să se petreacă în cadrul *Monarhiei Constituționale*.

Iată, pe scurt ce va fi „Statul țărănesc”. D-l I. Mihalache a mai demonstrat că această nouă structură a statului este o consecință firească a evoluției raporturilor economice-sociale. Statul capitalist rezemat pe principiile liberale, este un faliment. Nicăeri capitalismul liberal nu mai poate satisface interesele mulțimii și nevoile statului. Pretutindeni se caută noi forme de organizare a societății.

Bolșevismul, fascismul, național-socialismul, atâtea formule noi de organizare, cari se experimentează deja în alte state, ne fac dovada că lumea a pierdut nădejdea în capitalism și e în căutare de noul drumuri.

La noi, unde sunt 80% țărani,

individualiști, nu pot prinde noule formule socialiste; trebuie să ne dăm o întocmire adecvată structurii poporului nostru de țărani și aceea întocmire nu poate fi decât „statul țărănesc”.

Din cele spuse pân'aici se vede

că statul țărănesc nu e o născocire fantasmagorică a vreunui spirit capricios, ci este o întocmire firească, logică a statului românesc de mâine. Infățișarea lui va fi aceea schițată în programul partidului național țărănesc.

Făgăduelile liberalilor

Se împlinesc aproape doi ani de când liberalii conduc țara românească.

E timpul să vedem ce-au făcut în vremea asta, din ce-au promis.

Să ne amintim făgăduelile pe cari le făceau, alegătorilor: „vom scădea dările, vom ieftini traiul, vom stârpi hoția, pedepsind aspru pe cei necinstiți, vom înviora comerțul și industria și agricultura, vom face să iasă banii din ascunzători să joace pe piață, ca să simtă toată lumea belșugul. Pe baza acestui program și a experienții noastre vă cerem încrederea și voturile D v”.

Așa glăsuiau liberalii acum 2 ani în vremea alegerilor.

Ce-au realizat din tot ce-au promis?

În loc să reducă dările, le-au sporit.

În loc să ieftinească viața, au scumpit mărfurile fabricate (pachetul de bunbac s'a urcat dela 300 lei la peste 800 lei, fierul, uneltele agricole, ștofele, încălțăminte, s'au urcat dela 20% — 50%).

Produsele muncii țăranilor au ajuns însă, la prețuri de batjocură.

În loc să pedepsească pe cei cari acaperează pe nimic avutul statului, i-au înaitat la locuri de cinste în partid. Pe d-l P. Bejan care pusese stăpânire pe niște trenuri petrolifere ale Statului, cu preț de nimic, l-au jăcut Ministru! Vice-Președintele Senatului a mijlocit o excrocherie de 25 milioane la Banca Națională. Nu-i loc să înșirăm aici toate potlogăriile.

Și, ca să-și ascundă păcatele, liberalii au aruncat cu noroi în Național-Tărăniști.

Au născocit chestia „Skoda” și au brodat în jurul ei tot felul de infamii, dar după un an de cercetări s'a dovedit că totul fusese o țesătură de calomnii contra Național-Tărăniștilor.

În privința înviorării comerțului avem de constatat că producătorii n'au cui să vândă produsele și negustorii se plâng că nu le merg afacerile.

Piețele străine unde vindeam produsele țării noastre, se închid și banii cu cari să plătim datoriile statului și mărfurile importante, nu mai intră în țară.

Creditul a murit. Banii aproape a dispărut și cei cari mai sunt, s'au depreciat. Agricultorii se gândesc cu adâncă îngrijorare la ziua de mâine. Salariile funcționarilor se plătesc cu întârzieri. Statul vinde cu toba, prin percepători, averea contribuabililor, ca să poată încropi sumele trebuitoare plății salariilor. Nu-i departe ziua când visteria va îngheța.

Dela un capăt la altul al țării, suflă vânt de îngrijorare și se tâlăzuesc murmurele nemulțumirii.

Acesta e rezultatul guvernării partidului liberal din ultimii doi ani. Nu-l constatăm numai noi, adversarii liberalilor, ci-l constată toată întreaga țară. Cu cine te întâlnești, te întreabă: „O mai fi mult până să scăpăm de ăștia? (adică de liberali)”.

Și ce-ar părea de necrezut e faptul că însuși Șeful partidului liberal a declarat la desvelirea statuului lui Duca în Râmnicu-Vâlcea că guvernul liberal actual nu și-a împlinit niciuna din făgădueli.

Iată, dar, că liberalii au înșelat încă odată așteptările poporului. Încă odată s'a adevărit că ei pun mâna pe cârmă prin minciuni și stau la putere ca să se pricopsească. De țară, pușin le pasă. Nouă, adversarilor partidului liberal, ne pare rău că țara intră în greutăți și suferințe din cari cu greu va fi scoasă, dar ne pare și bine, că se risipesc legendele ce se creiaseră în jurul vredniciei liberalilor. Sperăm că pe viitor, cetățenii vor deschide ochii când își vor alege conducătorii.

Partidul național-tărănesc și nevoile bisercești

Declarațiile lui prof. Petre Andrei la congresul asociației preoților din jud. Vaslui

Invitat de Asociația județeană a clerului pentru a asista la desbaterile asupra proiectului de lege prezentat de d. ministru Lapedatu, referitor la salarizarea clerului, d. profesor P. Andrei, fost ministru al Cultelor a declarat următoarele:

„Am venit la chemarea dvs. fără nici un gând de politică de partid, ci mână numai de dorința de ridicare a bisericii și a slujitorilor ei.

„Vă rog însă dela început să vă rectificați părerea asupra modului cum înțeleg oamenii politici conștiința necesității credinței și rolul bisericii în statul nostru, deoarece nu cred că există om politic conștient care să nu vadă că în țara noastră credința religioasă alături de lumina științifică sunt factorii, cari vor contribui la ridicarea poporului.

Rolul preoților și învățătorilor

„In al doilea rând vă rog pe dvs. și pe învățători să nu vă considerați simpli funcționari cu stricte îndatoriri legale, ci să vă atribuiți rolul de misionari cari se ridică mai presus de o îndatorire rece administrativă.

„In toate statele aceste două corpuri au o altă misiune specială de care cred că trebuie să fiți deplin conștienți și dvs.

„Preotul nu este numai un ofițer al credinței, ci un alinător al durerii și un factor social care trebuie să pătrundă adânc în întreaga viață culturală, santară și chiar economică a satelor. Ca atare, preotul social este idealul către care țintim noi.

„Deaceia partidul național-tărănesc a înscris în programul său, ridicarea preotului la această menire a sa și pregătirea lui specială.

Recrutarea preoților

„Recrutarea preoților va trebui să se facă după principiul vocațiunii, dându-se puțința acelor cari nu simt chemare către această misiune să se dedice altor cariere. In acest scop s'a prevăzut în programul nostru organizarea specială a seminariilor.

Partidul național-tărănesc, pornind dela principiul că ideile religioase și morale trebuie transpuse din domeniul ideologic în realitate, că principiile altruiste adânci înțelegătoare ale omenirii și recomandarea evanghelică de jertfă pentru binele semenilor sunt norme valabile pentru prosperarea statului românesc, înțelege să organizeze biserica pe aceste baze. In acest scop, principiul fundamental de organizare pe care îl respectăm este colaborarea armonică dintre stat și biserică. Păstrându-și autonomia, — în ceiace privește organizarea sa interioară. — biserică trebuie să educe religios și moral masele, iar statul să-i procure mijloacele materiale necesare.

Controlul întrebuirii fondurilor bisercești

Ca o consecință firească a acestei obligațiuni, decurge pentru stat dreptul de a controla întrebuirea fondurilor, pentru ca ele să servească destinațiunii lor, adică promovarea intereselor spirituale.

Respectând rolul episcopului și al patriarhatului de a fi păstorul dogmatic și moral al bisericii și îndrumător în aceste privințe, partidul național-tărănesc va da o deosebită atenție parohiei, celula vieții religioase și morale. Preotul, reprezentat al spiritualității va trebui să aibă însă tot prestigiul necesar nefiind pus în situația de a cerși, când în realitate el trebuie să ajute oriunde este nevoie.

Partidul național-tărănesc a înscris în programul său înființarea fondului religios al bisericii naționale pentru construcția și întreținerea bisericilor, precum și pentru operele de educație și de caritate publică. Deasemenea va priveghea ca administrația bisericăască al cărei rol este de a da *directive unitare și generale* să lase preotului neatinsă întreaga lui misiune.

Salarizarea Clerului

In ceiace privește situația materială a preoților și a cântăreților bisercești, programul partidului național-tărănesc prevede următoarele: „Preotul va avea dreptul la o salarizare în raport egal cu studiile sale, după norme obiective ca și ceilalți funcționari publici ai statului român“. Tot așa, pentru a se evita orice vexațiuni și orice arbitrar, numirea și transferarea preoților va trebui să se facă după norme obiective stabilite prin lege.

Avem în țară 19.806 preoți al căror salar oscila în anul 1933 între 3350 lei lunar la oraș pentru doctori și licențiați în teologie fără gradații și 2500 lei la sate, ajungând pentru preoții seminariști gradul I, fără gradații, la 1600 lei lunar.

E adevărat că timpurile de criză în care toți funcționarii statului au trebuit să facă sacrificii, li s'au aplicat salariilor preoțești câteva curbe, dintre care cea din anul 1932 a fost cea mai nedreaptă și vexatorie. In adevăr atunci din fondul global de 402.949,557 lei la repartizarea pe state s'a aplicat asupra salariilor preoțești o reducere de 2,7% în total cam șapte milioane și jumătate lei, din care s'au întregit salariile unor funcționari bisercești. cărora li s'a restituit astfel reducerea provenită din curba specială de 12% aplicată tuturor.

Cu ocazia bugetului 1933 am desființat această reducere, înlăturând o nedreptate.

Ministerul cultelor în anul acesta, făcând evaluarea veniturilor speciale pe care le-ar avea preoții, le-a aplicat o reducere destul de simțitoare asupra salariilor, neținând seama de faptul că atunci când li s'a fixat salariile mai mici de cât al altor slujitori ai Statului s'a avut în vedere și aceste venituri speciale, ceiace înseamnă că acesta au fost calculate de două ori. Astfel s'a ajuns să avem preoți cu 1100—1200 lei lunar, iar cântăreți cu 127 lei primitivi în mână, ceiace este nedrept și umilitor.

Partidul național-tărănesc a prevăzut în program salarizarea în raport cu studiile după norme obiective, ca și pentru ceilalți funcționari publici. Pentru a veni și mai mult în ajutorul clerului va trebui organizată Casa de credit a sa pe baze autonome, pentru ca ea să poată da sprijin membrilor săi, creind în același timp internate pentru fiii preoților, sanatorii, spitale, etc.

Recunoscând bisericii ortodoxe caracterul de biserică națională dominantă așa cum e prevăzut în Constituție, iar bisericii greco-catolice înfațetatea față de celelalte culte, noi înțelegem să garantăm libertatea de conștiință tuturor celorlalte culte în măsura în care nu vor contraveni moralei publice și siguranței Statului.

Eu nu pot făgădui nimic altceva decât ceiace ce este prevăzut în acest program larg și temeinic al partidului care a ținut seamă în formularea punctelor sale programatice de guvernare, atât de realitatea vieții românești cât și de dezida-

ratele preoților formulate de asociația generală a clerului, program pe care partidul național-tărănesc va ști să-l respecte și să-l realizeze.

Nu mă voiu lua la întrecere cu nimeni în chestie de făgădueli și doresc ca preoții să fie călăuziți atât de conștiința datoriei cât și a dreptului lor. Partidul național-tărănesc nu înțelege să profite de constrângerea materială a d-voastră. De aceia vi s'a înfațat în mod cinstit care este programul nostru în toată chestiunea religioasă.

*

Preoțimea jud. Vâlcea cunoaște destul de bine pe feciorul preotului din Rășinari care-și schimbă credințele ca și „mustul care fierbe“; — D-lui Geantă, care

vrea să arate dragostea șefului său pentru preoți — i se răspunde cu zicala românească: „Ce naște din pisică tot... șobolani mănâncă“ sau — fiindcă este vorba de art. 6 din statut — „Lupul își schimbă părul, dar năravul ba“.

Preoțimea din întreaga țară este alături de ginerele preotului din Dobrești, de fiul preotului din Arsura — ziditor de biserică — nu fabricant de „must care fierbe“ — de fiul Ardealului descendent a 7 generații de preoți și de toți fruntașii partidului Național-Tărănesc ce-și iubesc biserica și pe preoții ei, pionii tsatului țărănesc de mâine.

PRIM.

Din programul nostru Justiția la sate

(Extras din raportul schiței juridice)

In situația de azi, cu procedura obișnuită, judecățile țin, pe tot cuprinsul țării, în zilele de lucru, grupuri compacte de săteni, cari în fața judecătorilor de ocol, așteaptă zadarnic rândul proceselor, sustrângându-se astfel muncii câmpului foarte multe brațe, ceea ce este cu totul în paguba economiei generale.

Majoritatea pricinilor, care provoacă această pierdere de vreme, sunt de mică importanță și de așa natură că s'ar putea judeca chiar în comună și chiar de organele desemnate de săteni după sistemul vechilor legiuiri care a cărmuit în trecut viața satelor noastre.

Interesul economiei generale cere să revenim la vechiul sistem, prin alcătuirea unui cod special care să reglementeze judecățile pricinilor mărunte dintre săteni — luându-i din mâna magistratului anumite neînțelegeri frecvente în lumea satelor și dându-le în judecata unor organe administrative locale, alese de săteni, mai apropiat de ei, mai înțelegătoare ale nevoilor lor și care ar judeca după o procedură simplă și în zile ce nu sustrag pe săteni dela ocupările lor. Parte din aceste pricini s'ar termina în mod definitiv în fața organului administrativ ales, parte ar fi duse înaintea magistratului de ocol, dar numai sub forma unui recurs care să se admită numai în cazuri de violare de lege sau de necompetență, fără să se mai poată reveni asupra chestiunilor întâmplare (de fapt) lăsate cu totul la aprecierea acestor judecători comunali.

Acest sistem de administrare a justiției la sate ar funcționa sub supravegherea judecătorului de ocol, care ar avea dreptul de control asupra felului cum aceste organe își exercită atribuțiile lor.

Revenirea la acest sistem se impune cu atât mai mult cu cât a fost desființată și instituția judecătorilor ambulanți, ce înlocuiau jurații comunali.

Pentru a arăta nevoia unei asemenea modificări — anunțăm aci sistemul de distribuire a justiției ce era în vigoare acum 100 de ani, reproducând mai jos art. 319 din regulamentul organic: „Spre a crușa pe săteni de stăruințe pela tribunalele ținuturilor pentru neîns emnate acte și pricini ce se întâmplă adeseori între dânsii și spre a fi și ei scutiți de asemenea cheltueli, se va așeza în fiecare parohie câte un județ sătesc alcătuit din preot și trei jurați, aleși pe tot anul de grămada satului. Aceștia, Duminicile și zilele de sârbătoare se vor aduna după sfânta liturghie la casa preotului satului, unde vor judeca toate pricinile urmate între săteni în săptămâna aceia.

Instituția aceasta a juraților comunali a funcționat până la 1907. Justifierea juraților dela 1832 stă și azi în

picioare — pentru că condițiile de viață ale majorității sătenilor noștri sunt aproape aceleași.

Dacă pentru unii, mijloacele de transport, sunt mai ușoare azi, pentru marea majoritate, greutatea au rămas aceleași, căci foarte mulți săteni se găsesc și azi în neputință de a face față cheltuelilor mari pe care le cere o deplasare urgentă.

Toate acestea motivează revenirea la vechiul sistem, care singur poate împăca nevoia de justiție cu condițiile speciale de viață ale sătenilor noștri.

De altfel, acest sistem se impune cu atât mai mult cu cât fruntașii satelor noastre, din punct de vedere cultural, se găsesc azi pe o scară mult mai înaltă decât jurații de pe vremea regulamentului organic.

In aplicarea acestor dispoziții ar putea fi întrebuiți și notarii, cari, potrivit ultimilor dispoziții ale legilor administrative, vor trebui să fie recrutați printre cei cu cunoștințe juridice (licențiați în drept)“.

In urma acestui raport documentat, forul suprem al partidului național-tărănesc a introdus în programul său de guvernare înființarea acestei justiții la sate. Rezumând raportul, iată cum glăsuiește programul la cap. III (justiția) al 4. Se va consilia nevoia de justiție cu condițiile speciale de viață ale sătenilor, prin organizarea unei justiții sătești, pentru judecarea pricinilor mărunte dintre săteni, după o procedură simplă, prin jurii aleși. Această justiție sătească va funcționa sub supravegherea judecătorului de ocol, spre a se asigura astfel respectul legilor“.

Ce are de zis moș Ion Tonțu din Surpate și moș Săvu din Băbeni? Ceea ce au cerut ei, și ca ei mulți bătrâni cari cunoșteau vremea justițiilor, partidul țărănilor le va da. Cucernicii preoți din Oltenia își vor vedea confirmate ca jurii comunale, actualele sfaturi moralizatoare. Numai să se alăture cu toată dragostea de această instituție — făcând să rodească cinstea, dreptatea și fraternitatea pe care partidul național-tărănesc o dorește între toți fiii satelor.

PRIM

Convocare

In ziua de 14 August 1935 este convocat comitetul județean al partidului Național-Tărănesc, organizația jud. Vâlcea, conform hotărârii acestui comitet în ședința dela 16 Iulie a. c.

Deasemenea sunt convocați toți membrii corpului didactic din organizația de Vâlcea a partidului Național-Tărănesc, în același zi.

Ședințele se vor ține la clubul organizație, din R.-Vâlcea.

Având la ordine de zi excepțional de importante chestiuni, este necesar să nu fie nici-o lipsă.

Președinte, Dinu Simian

Secretar general, Mihail Roșlanu

„Activitatea comunală la Drăgășani“

În articolul „activitatea comunală la Drăgășani“ publicat în ziarul „Curentul“ cu data 20 Iulie crt., primarul orașului Drăgășani, avocatul Mihalescu este ridicat în slava cerului pentru activitatea lui edilitară. I se atribuie lucrări cari au fost executate de alții, precum: așezarea statuiilor I. Brătianu și Simulescu în parcul comunal, pavarea la străzi, repararea halei de carne, târgului comunal, abatorul și cimitirul, etc. Ori, majoritatea acestor lucrări au fost făcute înainte chiar de așezarea d-lui Mihalescu pe meleagurile Drăgășanilor, iar aranjarea parcului comunal, pavarea bulev. Brătianu, repararea halei, a abatorului, târgului comunal, etc. se datoresc d-lui D. Neciu, fost primar în guvernările național-țărăniști.

Cetățenii orașului știu bine toate acestea și atunci se miră, cum de-și permite d-l Mihalescu să se împăuneze cu munca altora, inducând în eroare opinia publică, cu complicitate corespondenților „speciali“ plătiți însuși de d-sa?

De un an și jumătate de când este președinte al comisiei interimare și de 4 luni de când este primar ales, grație presiunilor, ilegalităților și bătăușilor aduși din Slatina și București, n'a fost în stare să realizeze nimic pentru comună. După 4 luni dela instalarea s'a ca primar a convocat consiliul comunal și în loc să vină în fața acestuia cu ceva important, a cerut aprobarea vânzării unei cărlane de pripas și puteri depline pentru ca să poată rezolva după bunul plac chestiunile importante, în intervalul dintre sesiunile consiliului.

D-l Mihalescu a mai condus comuna și altă dată și se știe cum a fericit-o cu uzina electrică, înglotând comuna cu datorii de peste 8 milioane și azi neplătite, cum a consumat $\frac{2}{3}$ din buget numai cu cheltueli de administrație și cum n'a făcut nici-o lucrare edilitară, decât — în ultimul timp a turnat asfalt pe trotuarul din jurul prădinii publice și atâta tot.

Cât privește pentru ajutorul său, filantropul farmacist T. Nanci, a activat luând terenul destinat bisericii catedrale, pentru a construi pe el prăvălii de speculă, a astupat strada proiectată prin centrul orașului, construind acolo farmacia, a strâns multe milioane deși a venit de curând în Drăgășani gol finichea, iar acumă când a vrut să se înfrupteze din bugetul comunei, majorând o factură pentru furnizare de medicamente primăriei, văzându-se demascat, tună și fulgeră contra medicului comunal care l-a descoperit. Nu mai vorbim de al doilea ajutor de primar D. Filipescu, a cărui activitate se reduce numai la supravegherea femeilor ce vând ouă pe piață.

Ceilalți consilieri, trași pe sfoară de „șef“ nu se mai interesează de nimic. Doctorul Zamfirescu injură pe „armeenul puturos“ ca la ușa cortului; însuși directorul morii „Sarpin“ spune că „șeful“ l-a întrecut și pe d-sa în șiretenie. Și astfel, dintr'un asemenea menaj, nimic bun nu poate eși pentru comună.

Ar trebui ca domnii corespondenți-trimișii speciali — al „Curentului“ să fie mai circumspecți și înainte de a pune tocul pe hârtie să se informeze și din surse imparțiale, nu numai dela cei interesați.

Pentru noua generație de învățători

Fac parte din a doua generație de învățători care au înțeles că soarta lor este strâns legată de soarta țărănilor, că ei nu se pot ridica — și materialmente și sufletește — decât laolaltă și deodată.

În marele proces de culturalizare a satelor în masă, fără de care echilibrul politic și național al statului român este primejdios la tot pasul — proces care va începe în curând — țărănimă așteaptă „Generația a treia“ pe care trebuie să ne-o dea tineretul dascălesc de azi.

Prima generație a fost cea de pe vremea lui Dobrescu-Argeș, care a făcut primele începuturi de organizări economice și culturale la sate. Clasa conducătoare s'a alarmat și capii mișcării au îndurat o sălbatică prigonire din partea vechilor partide politice, taxându-i „socialiști“, „anarhiști“ (pe vremea aceea nu era încă „bolșevismul“) deși ei nu erau, în realitate, decât ceea ce azi s'ar chema ...țărăniști!

Marele Spiru Haret i-a înțeles și i-a luat sub scutul său, oficializând mișcarea și distingând pe șefi.

Dar unde a fost începutul salvării a fost și începutul primejdiei. În vremile în care partidul liberal ducea marea luptă de îmburghezire a clasei conducătoare — pe spinarea bugetului țării — partidul liberal a înțeles ce câștig poate avea din oficializarea și confiscarea mișcării învățătorescilor.

Inițiativa lui Haret a fost astfel transformată într'o armă politică: învățătorii mai de frunte deveniră revizori, inspectori, câte unul ici-colo deputat...

Intemeietorul mișcării (Dobrescu-Argeș) care nu se „oficializase“ muri închis în pușcărie — iar satele „României liberale“ rămăneau în ajunul „României mari“ cu... 8000 învățători (față de cei 16.000 ai Bulgariei din epoca aceea) și cu 60 la sută analfabeți (față de cei 20 la sută ai Bulgariei).

Atunci a intrat în luptă *Generația a doua* — cerând învățătorilor să se reintegreze în viața satelor, emancipându-se de vechile partide politice emanațiuni ale aceleiaș clase conducătoare.

Rolul revistei „Vremea nouă“ condusă de Toni, de Culea, de mine și de alții, acesta a fost.

Și a vrut Dumnezeu să mai fie și altul: să pregătim sufletele țărănilor — și să apăsăm și asupra oamenilor politici — ca România să intre în război acolo, unde a intrat și învățătorii să aibă în război rolul pe care l-au avut. Și astfel, cu sufletul și sângele nostru, să pregătim România mare care a venit.

Este rolul generației de azi, generația a treia, să ne dea România Nouă, România țărănilor luminați și definitiv și complect emancipați de cei ce au trăit din sudoarea și neștiința lor.

Este chemarea cea mai de seamă ce înțeleg să dau partidului pe care-l conduc — partid plămădit în sufletul și durerile învățătorimeii amestecate cu ale țărănimii, partid în mare parte operă a învățătorilor.

Ridicarea culturală a satelor nu mai poate rămâne articol de lux al programelor politice și al bugetelor publice.

Am auzit de sute de ori acelaș discurs ținut de ministrul școlilor: câte locuri de școală (rămase neisprăvite) — câți învățători noi (rămăși neplătiți).

Certificatul de osândă al clasei care ne-a guvernat — care nu se poate acoperi cu discursuri — este că densitatea maximă a analfabetismului european se află pe pământul României.

Un țărăn analfabet nu poate fi stălpul unui stat modern. Impotriva analfabetismului trebuie mobilizate toate disponibilitățile intelectuale ale țării.

Un alt buget — bugetul structural al țării de țărani — trebuie să procure mijloacele materiale.

Armata de atac rămâne însă tot corpul învățătoresc. Grija de ridicarea materială și morală a corpului învățătoresc va constitui, în noul stat țărănesc, una din marile datorii.

Se cere însă corpului învățătorilor: Un spirt nou, la fel cu al celor două mari generații, spirt de avânt și înflăcărare pentru ridicarea satelor.

O școală nouă, școala vieții reale, școala mediului, școala nevoii imediate.

Să ieșim cu copiii din școale în sat — să intrăm cu satul întreg în școale, iată ce înseamnă lupta contra analfabetismului, ce înseamnă culturalizarea satelor, ce înseamnă noua școală a vieții de azi.

I. Mihalache

Partidele politice

Dăpă războiu, s'au înmulțit partidele politice, ca ciupercile după ploaie. Alegătorul hărțuit de agenții partidelor nu știe pe ce drum s'apuce. El vede că toți se laudă cu programele, vrednicia și corectitudinea partidului respectiv și nu știe pe care să creadă. Stă la răspântie și nu vede pe ce drum s'apuce.

Ca să-i venim în ajutor, noi îi vom arăta pe scurt ce vrea fiecare partid.

Începem cu partidul aflat la cârmă: cu liberalii.

1) *Partidul liberal* e oastea de luptă a celor cari trăesc din câștigul întreprinderilor economice, cu alte cuvinte e partidul bancherilor, marilor comercianți și al industriașilor. Fiindcă preocuparea acestor oameni este de a poseda cât mai multe bunuri și posibilități de câștig nelimitat, partidul lor când e la cârmă, face legi prin care le înlesnește să acapareze cât mai multe din avuțiile statului și să câștige nelimitat din exploatarea lor. De aceia sub liberali se sporesc totdeauna și dovinzile și prețurile mărfurilor. Pe lângă acestea, când stabilesc impozitele au grijă să ocrotească pe cei cu câștiguri mari și să apese pe cei cu venituri mici.

2) *Partidul liberal georgist* a fost desprins de d-l George Brătianu din vechiul partid liberal. E format din oameni cu aceleași interese, preocupări, principii și lozinci, ca cei din tulpina partidului liberal. Lozincă lor e: libertate în câștig, în jaf, în acapareare. Georgiștii nu se deosebesc prin nimic de ceilalți liberali. Tot așa de hrăpăreji, tot așa de îndrăzneți în atac, în minciună, în calomnie și'n laudă de sine. Toți sunt o apă și-un pământ. Fiindcă sunt din acelaș aluat, în curând georgiștii se vor întoarce la matca vechilor liberali. Și atunci se va sfârși cu povestea că sunt oameni noi, devotați binelui public, etc.

3) *Partidul național-țărănesc* e gruparea de luptă a muncitorilor cu brațele

și celor cu mintea, împotriva exploataților muncii lor. Din acest partid fac parte, în mod firesc: țărăni, funcționarii și muncitorii industriali. Toți aceștia dau o parte din venitul muncii lor, celor cari trăesc din câștiguri. Partidul național-țărănesc se străduiește să dea societății o întocmire economică (cooperajia) care să ajute muncitorilor să-și păstreze întreaga valoare a muncii lor. Pe de altă parte îi ajută să-și apere sănătatea, să-și sporească cultura și moralitatea. Agricultorul, funcționarul și meseriașul aflat în partidul liberal nu-și cunoaște interesele și deservește pe tovarășii de suferință.

4) *Partidele gorgisto-cuzist*, și garda de fier sunt grupări de oameni setoși de mărire, formate de câte un ambițios. Ca să poată câștiga concursul mulțimii, flutură înaintea ei steagul naționalizmului. Lansează lozincă: „România să fie a românilor“ și acuză pe alții că nu sunt naționaliști. Sunt unii naivi cari îi cred, dar aceștia nu știu că conducătorii partidului gogist și ai găzii de fier au stat departe de front în vremea războiului, pe când d-l Ion Mihalache, șeful național-țărăniștilor, a dobândit cea mai înaltă distincție (Mihai-Viteazul) pentru eroizmul arătat în luptele cu dușmanii. La unii, naționalism de vorbe, la celălalt naționalism de fapte.

Gogisto-cuziștii și garda de fier disprețuesc voința maselor și vor să instaureze dictatura. Le trebuie deocamdată voturi ca să poată cuceri puterea; dar, odată ajunși la cârmă, întorc spatele alegătorilor și nu mai permit — nimănui să le critice faptele, oricât ar fi de urite sau de nedrepte. De altfel, d-l Goga și-a dovedit disprețul pentru alegători în 1926, când a făcut alegeri cu bariere și bătăuși zăpăciți de băutură.

5) *Partidul vaidist* e gruparea câtorva ambițioși în jurul d-lui Vaida. D-lor vor: „numerus valahicus“, adică vor ca să se dea străinilor din țara noastră, locuri în toate slujbele și în viața economică, proporțional cu numărul lor, adică de 27%. Aceasta este „numerus valahicus“ al d-lui Vaida.

Impresionează numai pe cei cari privesc numai proporția străinilor în viața economică, dar, când ne gândim la dezastrul pe care l-ar încerca țara noastră când ar introduce 27% străini în armată și'n învățământ, ne simțim datori să dăm alarma contra acestei primejdii și să indemnăm pe alegători să nu urmeze pe valahiști.

6) *Partidele: averescan, argetoianist, iunianist*, sunt grupulețe în jurul ambiției șefilor. N'au nimic mai sugestiv și mai important de oferit alegătorilor.

Toate partidele personale vor trăi cât și conducătorii lor.

Nici un alegător conștient de interesele și rostul lui, nu se poate înregistra în partide personale.

Acum, după ce am trecut în revistă scopurile urmărite de fiecare partid, alegătorul preocupat de a-și apăra interesele clasei sale și de a servi cât mai bine țara și neamul știe în ce partid să se înscrie și ce drumsă urmeze.

Partidul liberal a înșelat țara punând trei miliarde și jum. dări noi

Partidul liberal, în cei patru ani de opoziție, n'a fost zi în care să nu critice politica financiară a guvernărilor Național țărăniști acuzându-le că ar fi împovărat țara cu dări ce nu pot fi suportate.

Prin programul anunțat în toamna lui 1933, partidul liberal se obligă să scadă dările. La fel prin manifestul electoral când a luat guvernul. După un an de guvernare, guvernul liberal, nu numai că nu aduce nicio scădere, dar pune dări noi, cari împreună fac la un loc trei miliarde și jumătate de lei.

Pentru ca să nu se spună că afirmăm

lucruri neadevărate iată care sunt, după bugetul anului 1935-36 și după nouile legiuri fiscale, promulgate de curând, sumele pe cari contribuabilii vor avea să le plătească mai mult anul acesta, față de anii trecuți.

1) Nouile impozite directe

Impozitele directe puse cu începere dela 1 Aprilie 1935 se ridică la 805 milioane și anume:

170 milioane lei pe săteni la impozitul agricol.

90 milioane pe proprietarii de clădiri.

100 milioane pe negustori și industriași.

55 milioane pe profesioniștii liberi.

415 milioane total.

Aceste 415 milioane impozite directe, sunt impozite noi, puse prin noua lege care mărește cota contribuțiilor directe cu 2 la sută, la impozitul agricol, pe clădiri, comercial, industrial și profesii libere.

Apoi.

40 milioane, la supracotă, prin impunerea sărăcimii, adică a celor cari au un venit anual între 10 până la 20.000 lei și care în trecut erau scutiți de acest impozit.

Apoi.

250 milioane lei din impozitul nou pus asupra clădirilor noi și cari până acum erau scutite după legile trecute.

2) Noile impozite indirecte

Impozitele indirecte puse cu începerea dela 1 Aprilie 1935 se ridică la suma de 2 MILIARDE 700 MILIOANE.

Și anume:

400 milioane lei taxă nouă pe zahăr.
145 milioane taxă nouă pe petrol și produse petrolifere.

677 milioane taxe noi de consumație și anume:

280 milioane pe făină.
50 milioane pe acid carbonic (sifoane).
90 milioane pe ciment.
13 milioane pe becuri electrice.
244 milioane pe ceai, cafea, orez, ulei vegetal, etc.

1100 milioane prin mărirea impozitului pe cifra de afaceri.

400 milioane din taxele de contingentare.

Cifrele de mai sus — repetăm încă odată — nu sunt calculate ori inventate de. Ele sunt stabilite de însăși ministerul de finanțe și publicate în bugetul pe anul 1935-1936. Sunt așa dar chiar cifre oficiale.

Noile impozite și taxe, cerute țării se ridică deci în total la suma de peste 3 miliarde și jumătate de lei.

Niciodată până acum, de când este țara rșmânească, nu cunoaștem vreun caz, când impozitele să fi fost urcate, de odată cu un procent atât de mare!

Și cu atât mai puțin un guvern care după o lungă și vehementă campanie de opoziție, în chestia greutății dărilor și după solemnne angajamente făcute chiar în primele luni de guvernare, să vină la al doilea buget pe care-l face cu mărirea de impozite care se urcă până la 56 la sută, față de cele din anul precedent!

Cari sunt noile dări pe săteni

O parte însemnată din aceste 3 miliarde și jumătate de dări noi, va fi plătită de săteni, aceasta atât din cauză că s'au mărit impozitele directe plătite de rurali, cât și din cauză că noile taxe de consumație sunt puse pe articole de mare consum țărănesc, cari s'au scumpit enorm — în ultima vreme — tocmai din cauza dărilor ca și a contingentării.

Guvernul Național-țărănist, scăzuse impozitul agricol dela 12 la sută la 6 la sută, ceiace a fost o mare ușurare în aceste timpuri de criză agricolă.

Impozitul agricol la stat și cu impozitul comunal făcea 8 la sută. Astfel dacă un locuitor are 5 hectare, cu o valoare stabilită pe hectar de 600 lei plătea la venitul net de 3000 lei suma de 240 lei anual: *acum prin noule sporiri, adică din cauza celor 2 la sută mai mult, va plăti 300 lei. Deci cu 20 la sută mai mult iar cu impozitul județean și pe drumuri în total 465 lei.*

Dar nu numai atât.

TAXA PE ISLAZ

Pe lângă această urcare mai este și urcarea la ISLAZ. Guvernul actual trecând izlaurile dela ministerul de agricultură la cel de interne (ministerul de interne are nevoie de mai multe venituri, fonduri secrete, etc.) — taxa la islaz se mărește peste tot cu 20-50 la sută, ceace înseamnă o apăsare foarte dureroasă pentru săteni.

IMPOZITUL SUPRACOTA

Scăderea minimumului impozabil la așa numitul impozit supra cotă de la 20 mii lei la 10.000, înseamnă că pe toți agricultorii cu un venit stabilit dela 10-20.000 lei se pune un nou impozit, care până acum nu-l plăteau. Astfel câteva sute de mii de țărani, vor avea să plătească deacum înainte, pe lângă toate celelalte dări, și supracota introdusă anul trecut tot de guvernul liberal.

Noile taxe pe mărfuri

Cea mai mare apăsare pe sate o constituie însă noile taxe puse pe mărfuri.

Nu există nici un articol trebuitor

gospodăriei țărănești asupra căruia să nu se fi pus noi taxe și prin urmare să nu-l fi scumpit. Scumpirea este uneori de la 20-100 la sută, dacă se mai adaugă și taxele de contingentare.

Astfel s'au pus taxe noi pe bum-bac, coase, lopeți, furci, pânză, talpă, piele, bere, rachiu, zahăr, orez, ceai, cafea, pește, oale, gaz, lumânări, masline, săpun și multe altele.

Astfel un sătean care a economisit cu multă greutate 80 sau 100 de lei, pentru ca să-și cumpere de Paști ceva pentru casă, are să dea mai mult de 20 lei din ei, numai pentru aceste NOUI dări.

La 1 kgr. orez dă 6 lei taxă nouă, la 1 litru de ulei 7 lei, la jumătate hgr. zahăr 3 lei, la o bucată de săpun 2 lei, la un litru de gaz 50 de bani, la câteva lumânări de Paști 1 sau 2 lei.

Această urcare nemai pomenită a dărilor la articolele de prima trebuință pentru consumul țărănesc și odată cu dânsa și scumpirea a tot ceiace cumpără țărani este cu atât mai dureroasă, cu cât toate cele pe care agricultorul le vinde, au rămas la același preț.

Și înainte vindea efitin și cumpăra scump, acum va vinde tot atât de efitin, dar va cumpăra și mai scump, uneori chiar de două ori mai scump.

Iată fără nici un fel de îndoială, roadele celui dintâi an de guvernare liberă!

(În numerele viitoare vom continua cu arătarea noilor dări ce trebuie să plătească orășenii, negustorii, liberii profesioniști, funcționarii, pensionarii și muncitorii cu brațele).

PRIM.

D. inspector Măracinescu

Trei slăbiciuni a avut în viață d. Nae: să fie inspector cooperativ și să facă politică. A obținut inspectoratul, sau mai corect dublura revizoratului, mai mult ca să încurce lucrurile prin piperul politic, decât să dirijeze sforțările culturii județene la care, zice-se, nu s'ar prea pricepe.

Inspectorul are însă un rost, el este un fel de comisar al guvernului, menit să aplice programul școlar al partidului liberal. În această accepțiune luat, d. inspector este, după cum o și declară ritos, stâlpul organizației liberale, care fără el s'ar duce de răpă. Jucând rolul de... stâlp, rol care-i impune multe și grele obligații, inspectorul nostru și-a mărit spera de influență luând în mâinile sale vâjnoase și cooperația județeană.

Vai ce noroc! depravata și falimentara cooperație românească și-a găsit dictatorul care s'o renască din cenușa ruinii totale. Adică trebuie s'o recunoaștem cinstit, primul rol îi revine d-lui Negură și în al doilea rând vine d. Măracinescu.

Certat puțin cu legiurile cooperatiste, cari îl excluseseră pe doi ani și ulterior pe trei, d. cooperativ perzistă și răsește. Acesta este semnul că el e necesar și meritos.

Ajuns președ. băncii învățătorilor mai mult prin conștiința și civismul majorității corp. did. primar, decât prin delegațiile luate în alb chiar dela unii adversari, cari găsiseră sistemul f. comod pentru a scăpa de suspiciune, nu se oprește, ci prin același metode ajunge președ. Federației Cozia din care fusese exclus. Cooperația e rotundă, probă c'a ajuns de unde-a plecat.

Acum când dispune de cele mai importante isvoare de progres, școala și cooperația județeană, nădăjduim că va da Vălcii atâta cultură și stare economică, încât Oltul și afluenții săi vor căra prisosul la vale, fericiind și județele vecine.

Cooperator

Cuvânt la adunarea Naț.-Țăr. din Craiova

Un freamăt a coprins deunăzi Doljul întreg, când s'a întins vestea că vine în mijlocul nostru, cea mai strălucită întru chipare a Românilor, învingător prin caracter, talent mândrie de om și de clasă, ridicat la cea mai înaltă treaptă politică prin încrederea pe care a pus'o în el o Țară întreagă, ce tinde cu înfrigurare spre o viață nouă, pornită din adâncurile satelor, doritoare să înflăcărească ca holdele lor de aur — când s'a auzit — că vine omul așteptat de ele, că vine șeful partidului Național-Țărănesc, D-l Ion Mihalache; că vine cu el

fratele de cruce, care a dăruit iubirei lui de omenie, de dreptate, de obidiți, și viața-i și munca-i și mânia-i furtunoasă și vijelie elocinței sale neîntrecută și cuceritoare — că vine vestitul dr. Lupu; că vine fruntașul hotărât, dintr'o bucată, cu viziunea clară și cuvântul greu la cumpănă, că vine D-l Costăchescu; că vine personificarea muncii dârze, neîmpăcată cu timpul și spațiu ce nu-i mai ajung, economistul apreciat peste hotare, parlamentarul neînduplecat, temut de adversari, că vine secret. gen. al partidului D-l V. Madgearu; că vine unul mai prețuit de cât altul, toți șefii de organizație din țară că pe lângă veteranii șefi și capi de fiid, încărungiți ca D-l Măcărescu, vine o pleiadă de seamă de șefi mai tineri pe cari nu-l pot aminti numai de teamă să nu uit — pe vre unul, — și toți sunt unul și unul că alături de ei vin ziaristi și vechii prieteni de al noștri.

La vestea asta s'a ridicat tot Doljul. Și încinstea D-tră a tuturilor, ca să auză, să vă vadă, s'au revărsat de azi dimineață din toate unghlurile județului, valuri și valuri de oțteni cu 24 de mese, entuziaști, siguri și gata să înfăptuiască statul țărănesc sub comanda D-tră, Domnule Mihalache.

Camarazi: Doljeni, — grea răspundere mi s'a dat — de către șeful organizației noastre, când prin ordinea de zi, am fost desemnată să aduc oaspeților noștri, salutul Doljului, salutul vostru, și grea răspundere mi-ași fi luat dacă n'am fi dat cu toții cel mai desăvârșit salut demn întrădeavăr de cei ce au venit la noi salutul imensul multimi care i-a acclamat azi timp de câteva ceasuri.

Și nu mai am nimic de adăugat, în numele vostru, decât ceea ce cred că este profesia noastră de credință a tuturilor, că suntem gata să servim, să servim în cel mai înalt sens al cuvântului cu mâinile curate, cu cinste, cu râvnă, cu generoasă risipă de muncă că suntem gata să ne punem, fie care la locul nostru, fie care în măsura puterilor noastre, în serviciul marelui oper de ridicare a satelor, care este cheia programului național-țărănist, care este crezul D-lui Ion Mihalache și al nostru al tuturilor.

Maria Popa

Bilanțul guvernării liberale

Moartea lui I. Duca, dacă a produs panică în partid, i-a acoperit totuș cu un respectabil văl de îngăduință din partea întregii opinii publice. Era ex-tinderea unui sentiment firesc, creștin și uman, de compătimire și pietate. Este curentă chiar azi afirmația că dac'ar fi trăit Duca, part. liberal n'ar fi dat țării o deplorabilă guvernare sub toate raporturile, după cinci ani de refacere în opoziție.

Dacă pentru partizani Duca era program, Duca era capacitate, Duca era singura rațiune de a fi a unui partid anachronic, apoi concluzia logică care se impune oricui, ar fi acesta: dispărând Duca, va dispăre și partidul.

Manifestările interne și de guvernare din cele 18 luni par a confirma concluzia. O totală incoerență în legislație și actele de guvernare, ceea ce presupune nu numai o vădită nepricepere dar și lipsa acelor elementare necesități de a se încadra unei directive de ansamblu, unui rudiment de program.

Au confirmat-o în discursurile dela desvelirea statuii lui I. Duca, cei doi șefi liberali. D. Brătianu a dat citire programului lui Duca, ca un reproș adus unui guvern ce n'a respectat nimic din el, deși la instalare și-l însușise cu autoritate de testament.

Șeful partidului găsea explicația în compunerea guvernului unde ministrul era ales nu după criteriul valorii ci după calculul mișchin al echilibrului de forțe între diferitele grupulețe.

D. Tătărescu emfatic și pozând teatral și-a arogat toate buncele atribuite în realizările guvernării; s'a proclamat executor testamentar al lui Duca și a adăugat că nu și-a îndeplinit întreg mandatul și deaceia va mai sta la putere. Lipsa de entuziasm cu care au fost primite afirmațiile premierului dovedește că ele coprindeau tot atâta neadevăruri și vom argumenta:

Șefie? — În locul lui Duca, G. Tătărescu, maestru sforar, echilibrat politic, dar absent în fața problemelor de stat.

Libertate? — Cenzura care să le acopere greșelile și nepriceperile; desfiin-

țarea G. de Fier, suprimarea publicării dezbaterilor parlamentare în Monit. Oficial.... Părăsirea deci a celui mai imperativ percept liberal.

Autoritate? — Starea de asediu aproape generalizată fără a fi reclamată de vreun pericol real.

Democrație? — În alegeri, abuzul „gen. Inceleș”; legea deplinei puteri față de un parlament docil și bieț, neîndrăznind să contrazică executivul; afixarea modificării constituției în sens respectiv; ministrul nerăspunzând opoziției ce interpela în probleme de stat și complăcându-se într'o ambianță dictatorială.

Cinste și demnitate? — Prefectul poliției Gavrilă Marinescu, funcționar în stat insultă guvernele și în special pe liberali la radio și nu sancționează de de teama cărămizii; gafele lui Iamandi și M. Strunga nu sunt motive de retragere; Bejan e tot ministru deși era gata să sfeterisească țării două mil de pogoane teren petrolifer pe preț de nouă lei; Tony Iliescu și Dorel Dumitrescu cu un complex angrenaj de excroci interlopi mutaseră bursa neagră la Banca Națională. Afaceriști deavalmă cu toți străinii de neam unii aducând în asociație influența politică iar ceilalți tehnica și prada.

Cinicul guvernator în scrisoarea de demisie își face un titlu de glorie că a reușit să refacă băncile prin preluarea portofoliului putred.

Seriozitate? — Ofensiva agricolă cu coșuri de fructe în avion și cu satul tip al lui Sassu din Constanța; ofensiva drumurilor cu prefecti și deputați la târnăcop; ofensiva culturală cu construcții de ziduri moarte; volubilitatea toasturilor unui guvern pornit în turneu prin provincie; chefuri naționale costisitoare pe o vreme de deficite și de „bate-toba”.

Capacitate? — Suferind de diareea promisiunilor și de constipația faptelor, au reușit totuș să realizeze: dezastru economic, compromiterea monedei cu scumpirea vieții, împotmollirea schimbului economic reușind să aibă 250 milioane devalize la 5 miliarde plăți în tranșer și recurând la expediente de colonie africană. Toate acestea în ani de reducere a cuponului extern! Ce poate urma după epuizarea expedientelor decât falimentul?

Iată ce știe țara și ce știa și spiritul lui Duca căruia în loc să-i pregătească o solemnitate de reculegere și prăznuire i-au oferit o întrunire banală cu defilări de căldreși, răschirați în obilanc și purtând prăjitni pe cari fluturau zavelci muerești.

Țara îi urăște și a dovedit-o în alegerile județene și în marile întruniri ale partidului naț. țărănesc dela Craiova, Chișinău, Brașov, Iași, Cluj.

Dar nici Duca nu-i iartă căci, nepătruns mister, n'a vrut să-i vadă pe cei doi șefi în momentul când îi flancau statuia. Nevoind să cedeze pânza la tragerea panglicilor cari s'au rupt, lăsându-i consternați și uluiți în fața publicului, umbra lui Duca i-a pedepsit pentru că de atâtea ori i-au luat numele în deșert.

Frumos bilanț al unei guvernări: țara-i urăște și Duca-i pedepsește!

Cercul

Membrii corpului didactic ai organizației noastre sunt convocați pentru Miercuri 14 August ora 10 a. m., la clubul partidului, pentru a-și desemna în comitet un reprezentant al corpului profesional, conform statutului.

Suntem informați că consiliul comunal liberal din Brezoiu și-a inaugurat activitatea edilitară, înlocuind numele străzii „Ion Mihalache” cu numele „Vintilă Brătianu”.

Vom verifica dacă informația este exactă. De va fi așa, fapta este o infamie. Avertizăm pe prefectul de Vâlcea de se va confirma știria, că vom plăti la rândul nostru înlocuind numele lui Ion G. Duca de pe instituțiile publice din județ.

Primarul din Călimănești, învățătorul Epureanu, obișnuit cu mult sgomot pentru nimic, nu se împacă cu liniștea eroilor din cimitirul de lângă biserică locală. De aceia a instalat lângă cimitir un potcovar care să le turbure pacea cu sunetul nicovalei.

Ne facem datoria atrăgând atenția asupra acestei impletăli. Așteptăm.